

ŽIVOTNÍ JUBILEUM DOCENTKY MARIE ŘEHOŘKOVÉ

V tomto roce se dožívá životního jubilea docentka Marie Řehořková, dlouholetá členka katedry pedagogiky, později Ústavu pedagogických věd Filozofické fakulty Masarykovy university v Brně.

Narodila se 30. března 1933 ve Žďárné jako nejstarší ze čtyř dcer v rodině krejčího a drobné hospodářky. Moudré a vstřícné rodinné prostředí jí vytvářelo prakticky celý život velmi silný mravní a citový základ, stejně jako pocit soupatřičnosti. Po obecné škole ve Žďárné absolvovala v roce 1952 Reálné gymnázium v Boskovicích. Za nejlepší maturitní písemnou práci jí předseda maturitní komise nabídl k výběru studium na kterékoliv vysoké škole. Jak sama jubilatka kdy si uvedla, váhala mezi medicínou a filozofií a nakonec se rozhodla, že medicínu vystuduje až po filozofii. „...život mě pak naučil“, dodává později Marie Řehořková v jedné ze vzpomínek. V letech 1952–57 tak vystudovala na brněnské Filozofické fakultě obor dějepis – čeština, zajímala se však také o psychologii, dějiny výtvarného umění, nadšeně se účastnila veřejného života na fakultě.

Pracovní dráhu začala v letech 1957–58 jako profesorka jedenáctiletky v Litovli, v letech 1958–60 působila ve Státním archívu v Opavě jako první archívářka – žena v dějinách tohoto archívu. V letech 1961–63 byla programovou pracovnící Domu kultury pracujících v Ostravě a poté se vrací zpět do Brna. V letech 1964–76 je samostatnou odbornou pracovnící v oddělení mimoškolského vzdělávání Krajského kulturního střediska v Brně. Při zaměstnání se věnuje studiu pedagogiky, které pak ukončila v roce 1973 úspěšně vykonanou rigorózní zkouškou. V roce 1976 začíná působit jako odborná asistentka na Katedře pedagogiky Filozofické fakulty UJEP a zaměřuje se zejména na vysokoškolskou pedagogiku a na pedagogiku dospělých. V roce 1981 obhájuje kandidátskou disertační práci „Vysoká škola a praxe“. Docentkou je jmenována od 1. srpna 1986 a do důchodu odchází (z vlastního rozhodnutí a dříve než bylo obvyklé) v roce 1993.

Marie Řehořková se vedle početných výukových povinností v nejrůznějších pedagogických kurzech věnovala především pedagogice dospělých a vysokoškolské pedagogice. Lze ovšem říci, že prakticky celá pracovní i životní kariéra Marie Řehořkové je prodchnuta hlubokým zájmem o svět, o člověka a o jejich zdokonalování – cestou široce pojaté výchovy a vzdělávání. Jubilatka přitom nahlézí člověka a jeho vývoj, výchovu a vzdělávání z perspektivy pedagogického

optimismu, poučeně, se zřejmým širokým přehledem, ale také laskavě až shovívavě. To se projevovalo a projevuje i v jejím chování k lidem – v rodině, na pracovišti i v širokém okolí, ale také v jubilantčině celoživotně aktivní a svým způsobem nezávislé angažovanosti společenské i literárně-umělecké. Marie Řehořková je nezaměnitelná, vnitřně integrovaná a nepřehlédnutelná osobnost, která umí dát konkrétní a hodnotný obsah a tvar kategorii péče, nemá daleko k pokoře, zato však je vzdálena odevzdanosti a slepému přijímání věcí. Tím byla vždy zdrojem inspirace.

Za Ústav pedagogických věd Filozofické fakulty MU přeji paní docentce pevné zdraví, stálý elán, spokojenost a mnoho tvůrčích sil.

Milan Pol